

«Από τη στάχτη θα αναγευυηθεί το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1988 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 73 — ΔΡΧ. 30

Ο ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΛΥΠΤΕ ΤΟΥΣ ΣΦΑΓΕΙΣ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΡΩΣΙΚΕΣ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ ΤΩΝ ΚΑΝΤΑΦΙ - ΑΣΣΑΝΤ

Τα νέα συγκλονιστικά στοιχεία που έδωσε η Interpol σχετικά με την προέλευση των όπλων, που χρησιμοποιήθηκαν στην δολοφονική επίδρομη στο πλοίο «Σίτι οφ Πόρος» τίναξαν στον αέρα κάθε προσπάθεια των φιλορωσικών δυνάμεων να καλύψουν την δικιά τους τρομοκρατία.

Σύμφωνα με δήλωση του ίδιου του Σεχιάτ, σε συνέντευξη τύπου που έδωσε στις 27 Ιουλίου: «Το πλοίο που βρέθηκε στο Τροκαντερό μετά την έκρηξη στα αιτωπία, από το οποίο πήραμε 10.000 πιστόλια και 30.000 γκαζόνια και απεστάλησαν στην Αίθιοπία από την εταιρία «Φαυτρίκ Λασιόνι Ντ Σερβίσι» που είναι βελγική εταιρία στις 24 Ιανουαρίου του 1981

Το κλίμα της δήλης αποσταθεροποίησης από τον Αμερικανικό υπεριατισμό, πράγμα που θα κάνει πλατεία την εικόνα της «Αμερικανικής Επανάστασης» στην εξουσία των Ελλήνων - αμερικανικών σχέσεων σχετικά με τις διαπραγματεύσεις για τις βόσες.

Είναι αυτό που δήλωσε ο ίδιος ο Παπανδρέου στη διάρκεια για την λεγόμενη «γοργή της Δημοκρατίας»: «Το θέμα της τρομοκρατίας είναι πράγματι πρόσω θέμα. Διχρη-

καμε αυτή την τεραστία προδοτικότητα που είναι σε βάρος της χώρας μας»

Η δήλωση αυτή γίνεται 2 μήνες μετά την απόφαση της Γαλλικής κυβέρνησης να παραστεί με την αναπερωτή Υπουργό Εξωτερικών Εντρίκ Αβίς στην κηδεία του Βινιέρν και της Μπισουί, και την απεργιακή ανακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών η οποία αναφέρει: «Η Γαλλική Κυβέρνηση δε μπορεί να κάνει διάφορα στην κηδεία των κατηγοριών κατά των Γάλλων

Ο αριθμός παραγγέλων 21' αυτή την πατρίδα είναι 8807' Η μπερτα που βρέθηκε επίσης στο Τροκαντερό (στοιχεία DBL 2268) και ανήκει σε παρτίδα που παραλαβή η κυβέρνηση της Αίθιοπίας από την Ιταλία στις 8 - 7 - 76 και αποστάληται από 7.000 αυτομάτα όπλα. Εστάλησαν με πλοίο στη Αίθιοπία. Ο αριθμός παραγγέλων είναι 6450 PRD 142/103/75

Το αυτομάτο μπερτα που βρέθηκε στο κρουαζιερόπλοιο είναι από άλλη παρτίδα υτών τύπου όπλα - 2.000 - και 8.000 γκαζόνια που στάλθηκαν στη Αίθιοπία στις 21 - 4 - 75»

Με αυτά τα αδιάσειστα στοιχεία, η φιλορωσική κλίκα Παπανδρέου μένει

θημάτων της, οφειλόμενα, αυτή, εγκληματική στήριξη. Απιδιώκει εκκλήση ώστε η εξάρτηση της και η συμπαράσταση προς τις σκοτεινές που τόσο άδανημ επήρσαν τα καθήκοντα στη «Εξέλιξη της συμπεριφορά όλων».

Ο Παπανδρέου παρ' όλα αυτά επιμένει στην «προβοκάτσια» γραμμή που εξαρχής είχε υποστηρίξει η ΟΑΠ, ο Αρπού Νιντάι, ο Ρασίντ, το ΤΑΣ, η ΠΡΩΤΗ και ολό το φιλορωσικό σκηνικό.

Τα νέα στοιχεία που έδωσε όμως η Interpol καθώς και η σθεανή στάση της Γαλλικής κυβέρνησης ανατίθενται και ξεγυμνώνουν την πολιτική απτή της Παπανδρέου κλίκα.

Τώρα χωρίς το παραμικρό ίχνος ντροπής περνάει στην αναδίπλωση. Μια αναδίπλωση που γίνεται όμως μόνο ως προς τον ρόλο των Γάλλων νεκρών. Η θέση του Παπανδρέου για «Προβοκάτσια» παραμένει και γίνεται επίσημη θέση της κυβέρνησης τη στιγμή που και μέσα στην κηδεία του στην Κ.Ε. του ΠΑ-

ΣΟΚ, ο Παπανδρέου επέμεινε σ' αυτή την γράμμη Προβοκάτσια σημαίνει ότι το χρεπτήμα δεν προέρχεται απ' αυτούς που είναι πενταφάντρο πως χρεπτήσαν αλλά από κατοπιούς άλλους που ήθελαν να τους ενδοχρησιάζουν. Από την ΣΙΑ δηλαδή και την Μοσόντ που ήθελαν να ενδοχρησιάζουν τους Παλαιστίνιους. Έτσι λοιπόν με την επιμονή του Παπανδρέου στην γραμμή της προβοκάτσιας ο ίδιος καλύπτει τους πραγματικούς τρομοκράτες και γίνεται συνέργος τους.

Η αναδίπλωση τώρα του Παπανδρέου έχει δύο βασικά χαρακτηριστικά: Το ένα είναι να καλύψει τους Γάλλους και το άλλο να καλύψει με κάθε τρόπο τον Κανταφι.

Στο πρώτο ζήτημα, προσπαθεί να φωτίσει όλες τις εθίνες στις πλατείες του Γιαννούπολου και του Αμερικού. Εδώ αξίζει να θυμίσουμε στους αναγνώστες μας ότι χωρίς στην δραστηριότητα του Γιαννούπολου ήρθαν στο φως εξ αρχής οι φωτογραφίες των Αράβων τρομο-

κράτων. Αυτό ποτέ δεν προκειται να το συγχωρήσει η φιλορωσική κλίκα.

Ετσι λοιπόν τώρα και μαζί και ο Γιαννούπολος στη βάση μερικών καταθέσεων επιβιώνει του «Σίτι οφ Πόρος» σπρωχθηκε σε μια κοινή ανακοίνωση με τον Σεχιάτ περί «Γάλλων τρομοκρατών», ήρθε η ώρα να πληρωθεί!

Ηδη ο Παπανδρέου δεν τον καλεί στο Καστρι για «ενημέρωση» την στιγμή που καλεί Κοκκινόγιωργα, Σεχιάτ και Τζίμα, ενώ την άλλη μέρα κυκλοφορούν φήμες για παραίτηση του Γιαννούπολου. Όμως αποκαλιπτική είναι η επίσημη συνέντευξη του Σεχιάτ στις 27 Ιουλίου ο οποίος δηλώνει:

«Όπως θα ξέρετε από την ελληνική νομοθεσία ότι συμβαίνει στη θαλάσσια είναι αρμοδιότητα της Αμερικανικής αστυνομίας, που υπάρχει στο υπαίθριο Εμπορικής Ναυτιλίας. Είμαστε ευχαριστημένοι που μπορούμε να μην μιλάμε για το θέμα αυτό. Θα είναι ελπιόμαστε πηρο-

φορμας απ' αυτού. Στη συσκευή που είναι (Σημ. Αναφέρεται στην κοινή ανακοίνωση των υποργιστών Δημοσίας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας η οποία έλεγε: όπως προέκυψε ο δεύτερος τρομοκράτης είναι ο Γάλλος υπήκοος Βινιέρν Ρολάν, στον 231 Καθήσασιν, και ο βαλαά τα στοιχεία που είχαμε. Η άλλη πλευρά (Γιαννούπολος) είπε ότι ο Βινιέρν είναι τρομοκράτης γιατί τον είδαμε κάποιον να περιβολεί. Ε, αφού είχαν τα στοιχεία αυτά τα βαλαά στην ανακοίνωση. Πάντως εμείς ως υποργιστοί δεν τον χαρακτηρίσαμε τρομοκράτη».

Παράλληλα μ' αυτά, το φωντο ΚΚΕ ξεκινάει μετά από αρκετό καιρό τον «απεργιακό» αγώνα στα ακτοπλοια με στόχο το ολόπλευρο χιπήμμα του Γιαννούπολου. Για δεύτερη φορά ο Γιαννούπολος γίνεται στόχος των φιλορωσικών δυνάμεων μέσα και έξω από το ΠΑΣΟΚ κατά την προσωπική μέθοδο του Παπανδρέου. Σίγουρα μια από τις ΣΥΝΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

ΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ «ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ»

Και προκλητικοί και γελοίοι

Ο Γκορμπάτσφ δεν ήρθε ακόμη στην Ελλάδα, περιμένοντας, σε συνενόηση με τον Παπανδρέου και όλο το φιλορωσικό μπλοκ στην χώρα μας, την «κατάλληλη» στιγμή. Στέλνει όμως μπροστά, μέσα στα πλαίσια των «πολιτιστικών ανταλλαγών» το στρατό του, το στρατό εκείνου που εισέβαλε στο Αφγανιστάν και σε μια σειρά άλλες χώρες. Τον στέλνει ντυμένο με τα ρούχα μιας φιλαρμονικής. Όμως η ουσία δεν αλλάζει. Τι έρχεται να κάνει εδώ ο σφάγας του αφγανικού λαού; Κατ' αρχήν να επιδείξει την ισχύ της ρωσικής υπερδύναμης στην χώρα μας, αφού κιάλος το έδαφος είναι καλά προετοιμασμένο από το φίλο Παπανδρέου. Έτσι ο στρατός αυτός που σφετερίζεται το όνομα του παλιού ηρωικού κόκκινου στρατού της τότε Σοβιετικής Ένωσης κάνει το γυρο της Ελλάδας, δίνοντας παραστάσεις από δω και από κει. Και σαν να μη έφτανε αυτό, τις τελευταίες μέρες η τηλεόραση έδειξε μια ολόκληρη παράστασή του.

Όλα αυτά φυσικά δεν είναι ξένα στο λαό μας: Παλιά, στη θέση αυτών των «εκδηλώσεων» του ρωσικού στρατού, είχαμε εκείνες του αμερικανικού.

Σε σχέση με την ίδια την παράσταση τώρα, μπορούσε κανείς να δει την ολοφάνερη, αποτυχημένη προσπάθεια από την μεριά της ορχήστρας, του μπαλέτου και των τραγουδιστών του ρωσικού στρατού να κρύψουν τον πραγματικό φασιστικό τους χαρακτήρα κάτω από το μανδύα μιας δήθεν επαναστατικότητας, κοπηλενόμενοι τον μπολσεβικισμό καθώς και την λαϊκή πράδοση του σοβιετικού λαού.

Αυτό γινόταν με την εμφάνιση μερικών παλιών επαναστατικών τραγουδιών και χρησιμοποιώντας λαϊκούς χορούς. Είταν εμφανής όμως αυτή η προσπάθεια από το είδος των μπαλέτων, που από γνήσια λαϊκά είχαμε γίνει λαϊκίστιες αλλά και από τα στρατιωτικά ηλίκια που φόραγαν οι μουσικοί σ' όλη την διάρκεια της παράδοσης.

Στο τέλος τραγουδίστηκαν και μερικά ελληνικά τραγούδια που από μόνα τους χαρακτηρίζουν το όλο κλίμα. Σίγουρα όλοι θα ξέρετε το τραγούδι: «Μαρία με τα κίτρινα ποιάνα αγαπάς καλύτερα τον άντρα σου ή τον γείτονα...» Έτσι είναι πολύ εύκολο να φανταστεί κανείς, χωρίς να έχει δει την παράσταση την απεριόριστη γελοιοσύνη αυτού το φασιστικού στρατού τη στιγμή που προσπαθούσε να κρυφτεί πίσω από μια Μαρία. Η στάση του τηλεκαρπούλα φασίκα ήταν «γλειώδης καθώς αυτός έκανε το παν για να γίνει ευχάριστη μια άθλια παράσταση. Το κοινό όμως είχε μια εμφανέστατα ψυχρή στάση και ενώ οι επιδείξεις συνεχίζονταν μέσα σε μια ατμόσφαιρα φασισμός, αυτό έμεινε αμέτοχο.

Αυτή δεν είναι παρά μια γεύση της υποδοχής που κάνει ο λαός μας στο σοσιαλμπερριαλισμό, ένας λαός που τόσο έχει υποφέρει και τόσο μισεί την ξένη εξάρτηση και κατοχή.

Η ΤΑΧΤΙΚΗ ΤΟΥ ΡΩΣΟΦΙΛΟΥ ΜΠΛΟΚ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΒΑΣΕΩΝ

Ελήξε στις 29 Ιουλίου ο 8ος γύρος των διαπραγματεύσεων για τις βάσεις. Μετά από 9 μήνες διαπραγματεύσεις τα πράγματα ξαναβάρη στο αρχικό τους σημείο: Στο «προοίμιο» της συμφωνίας στο να δεχτούν η όχι δηλαδή οι αμερικανοί την εξασφάλιση των ανατολικών συνόρων της Ελλάδας.

Στο σημείο δηλαδή εκείνο που από μόνο του φτάνει για να τινάζει τις διαπραγματεύσεις στον αέρα και να οξύνει στο έπακρο της ελληνοαμερικανικές σχέσεις.

Στις 13 Ιουλίου ο Παπανδρέου με την «ρηματική διακοίνωση» ειδοποίησε τους αμερικανούς ότι λήγει στις 21 Δεκέμβρη η προηγούμενη συμφωνία. Και αυτό πριν ακόμα λήξουν οι ατέλειωτοι γύροι των διαπραγματεύσεων. Ταυτόχρονα όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας το ΤΑΣ μιλούσε για διώξιμο των αμερικανικών βάσεων.

Αφού το αφεντικό του Παπανδρέου μίλησε εμείς είπαμε ότι ο βόσες πρέπει να φύγουν!

Οι τέλει αυτές εξελίξεις κινούνται πάνω σ' αυτή την κατεύθυνση. Και πρώτα - πρώτα βγήκε πάλι στην επιφάνεια το «προοίμιο». «Προοίμιο» σημαίνει όξυνση των σχέσεων ΗΠΑ - Τουρκίας. Ο Παπανδρέου λέει στους αμερικανούς, για να σας αφήσω τις βάσεις να με εξασφαλίσουν από την Τουρκία, δηλαδή συκοφάνητε με την Τουρκία. Και το που όμως είναι έξω από την στρατηγική του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στην περιοχή. Γιατί και δεν μπορεί κανένας γύρος των συνομιλιών να καείσει με κάποια ε-

στω συμφωνία. Αντίθετα μετά από κάθε γύρο μεγαλώνει η ποσότητα της αντιπαράθεσης.

Διό είναι τα βασικά χαρακτηριστικά σ' αυτόν τον 8ο γύρο. Το πρώτο η δήλωση του υπουργού άμυνας των ΗΠΑ Καρλόντσι στην Τουρκική εφημερίδα «Μιλιέτ» και το δεύτερο η αναβολή του ταξιδιού του Παπανδρέου στην Τουρκία.

Διό μέρες μετά την λήξη των συνομιλιών, ο Καρλόντσι όταν ρωτήθηκε αν εργαται προς την Τουρκία ότι δεν θα δώσει στην Ελλάδα εγγυήσεις πίσω από την πλάτη της

Αγκυρας απάντησε: «Κατηγορηματικά δεν προκειται να γίνει κάτι τέτοιο. Η θέση μας στο θέμα αυτό είναι ξεκάθαρη και δεν έχει μεταβληθεί. Δεν μπορούμε να δώσουμε εγγυήσεις σε μια χώρα, επίσης μέλος της ίδιας συμμαχίας. Η θέση μας αυτή είναι διαπιστωθεί ξεκάθαρα σε όλες τις συνομιλίες που έχουμε πραγματοποιήσει για τις βάσεις με την Ελλάδα».

Αυτή η δήλωση του Καρλόντσι προκάλεσε την παρκάτω δήλωση του κυβερνητικού εκπροσώπου: «Εξέσσαν οι δηλώσεις του υπουργού άμυνας των Ηνωμένων Πολιτειών χωρίς αποδοχή ουσιαστικού, θεωρούμε ότι είναι επίσημα και να χαρακτηρίσουμε το περιεχόμενό τους, το ελάχιστον απαράδεκτο και να υπογραμμίσουμε ότι θέτουν ήδη υπό αμφισβήτηση την αξία συνομιλιών του οαιόλου».

Αιτίες οι δύο δηλώσεις δίνουν την πραγματική διάσταση του κει γύρου των διαπραγματεύσεων και δείχνουν από τώρα το μέλλον του 9ου που είναι προγραμματισμένος για το Σεπτέμβρη στην Αθήνα!

Πλήρη δηλαδή αντίθεση και παρπαρά αξίωση. Σ' αυτή λοιπόν τη φάση είναι

απαραίτητο να - διαταραχθεί το πνεύμα του Νταβός! Πρέπει δηλαδή να ξαναβγει μπροστά η στρατηγική του φιλορωσικού μπλοκ, η αντιτουρκική στρατηγική. Και αυτό για δύο λόγους. Ο ένας είναι εσωτερικός του ΠΑΣΟΚ, για την σταπρωση του σοβιετισμού στην κόττρα με τους αμερικανούς και ο άλλος για να ξαναβγει και πάλι μπροστά η τουρκική απειλή και την αποκινούν δήθεν οι Αμερικανοί.

Γι αυτό ο Παπανδρέου είναι υποχρεωμένος να μην πει τον Οχτώβρη στην Τουρκία. Έχουμε αρκετά επίμονο πως το «Νταβός» δεν ήταν τίποτα άλλο από μια ταχτική στα πλαίσια της αντιτουρκικής φιλορωσικής στρατηγικής. Αυτό για μια ακόμη φορά επιβεβαιώνεται από τις ίδιες τις εξελίξεις. Ο Παπανδρέου μη πληγωμένος στην Αγκυρα χιπήσε το «αμερικανικό» Νταβός και μαζί του όλους αυτούς που έλεγαν ότι το Νταβός ήταν μια Αμερικανική πολιτική για την υπογραφή της συμφωνίας των βάσεων. Εμείς μιλήσα-

ΣΥΝΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

ΝΑ ΞΕΣΚΕΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΑΤΗ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦ

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΜΟΣ

ΜΕΡΟΣ Γ'

Είχαμε βάλει στο τέλος της πρώτης ανάλυσης του άρθρου μας για την «Απάτη Γκορμπάτσωφ» ένα ερώτημα στον οποίο μας που αποσώθηκαν θα είναι ερώτημα εκατομμυρίων ανθρώπων καλής πίστης που παρακολουθούν τις εξελίξεις στην ΕΣΣΔ. Ήταν το ερώτημα: Πώς μπορεί να συνδυαστεί το γκορμπάτσωφικό κάλεσμα για περισσότερη δημοκρατία στο εσωτερικό, έστω και τυπική, έστω και με χιλιάδες περιορισμούς με το δυναμισμό της επίθεσης στο εξωτερικό; Αυτό μπορεί να τοποθετηθεί και αλλιώς. Δεν είναι προτιμότερη λίγη δημοκρατία, από καθόλου δημοκρατία; Που σημαίνει δεν είναι καλύτερος ο λίγο δημοκρατικός Γκορμπάτσωφ από τον καθόλου δημοκρατικό Μπρέζνιεφ;

Τα στοιχεία που έχουμε μέχρι τώρα στα χέρια μας αναλυμένα στη βάση των καταθέσεων που έχουμε τοποθετήσει στις δύο προηγούμενες συνελεύσεις αποδεικνύουν ότι η γκορμπάτσωφική δημοκρατία δεν είναι καθόλου ανώτερη από τον ανοιχτό μπρέζνιεφικό φασισμό· ότι δηλαδή είναι και αυτή ένα άλλο πρόσωπο του φασισμού. Πρόκειται στην πραγματικότητα για ένα ανώτερο τόσο σοσιαλφασισμό, πιο περίτεχνο πιο επιστημονικό, προσαρμοσμένο στις σημαντικές ανάγκες της ηγεσίας του Κρεμλίνου, ιδιαίτερα της γκορμπάτσωφικής κλίκας.

ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΣΤΟΧΟΙ

Η Γκορμπάτσωφική μεταρρύθμιση δημοκρατία εξαρτάται τεσσάρων βασικών στόχων.

Ο πρώτος και κεντρικός είναι η εξυπηρέτηση των στόχων της περικοπής ηγεμονικής πολιτικής του σοσιαλφασισμού. Με αυτή την έννοια η δημοκρατικοποίηση και η διαφάνεια είναι προτιμότερα από μια κλειστή πολιτική σκληρότητα για κατανάλωση στο εξωτερικό από τις κυβερνήσεις και τους λαούς που προορίζονται να μελλογυμνάσουν το ρωσικό imperialismo, αλλά και για να δημιουργηθούν οι ταπεινές και να καθίσταται σε τριτοταγή αντιπροσωπευτικό σταυρωτικό πρόσωπο στις χώρες και τις εθνότητες που ήδη σήμερα καταπιέζονται από τον ρωσικό σοσιαλφασισμό.

Ο δεύτερος στόχος είναι η χρησιμοποίηση αυτή της κλίμακας και ελεγχόμενης αυτοδημιουργίας για τη απομόνωση και τη ανατροπή των αντιθέτων γραμμών και τάσεων που περιγράφουν στην προηγούμενη ανάλυσή μας στην κλίμακας της σοσιαλφασιστικής γραμμής κρατικής αστικής τάξης και τσιτα.

Ο τρίτος στόχος είναι η διασπορά του αντισοσιαλφασιστικού μετώπου των ρωσικών λαών και των λαών και των εθνότητων που καταπιέζονται από τον ρωσικό σοσιαλφασισμό.

Ο τέταρτος στόχος είναι η εσωτερικοποίηση της διαόκτιας εκμετάλλευσης των κριτηρίων της ΕΣΣΔ με τον τρόπο που έχουμε ήδη περιγράψει και που συζητάται στο ερώτημα «Από πού προέρχεται το εσωτερικό μας στο ερξοστάσιο εκμετάλλευσης που κερδίζουν για τα αποτεύματα της δουλειάς μας, ώστε και για την κατά τριτοταγή αναμόρφωση των μέσων και συμφωνία με το νέο κριτήριο αμειψής ανάλογα με τα οικονομικά αποτελέσματα (κέρδη - ζημιές) της επιχείρησης».

Για να ικανοποιηθεί αυτός ο τέταρτος στόχος η γκορμπάτσωφική δημοκρατία πρέπει να είναι μια απλή και είναι.

ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΣΑΠΛΑΣ

Κατ' αρχήν τον Γκορμπάτσωφ δεν τον έβλεπα στην ηγεσία του Κρεμλίνου ένα δημοκρατικό κίνημα του λαού, ούτε και ένα δημοκρατικό κίνημα μέσα στους κόλπους της αρχουσας τάξης. Ο Γκορμπάτσωφ επιβλήθηκε από τα πάνω. Πολιτικά επιβλήθηκε από τον Αντρέι Τσολνίκοφ από τον Αντρέι Γκορμπάτσωφ και δεν είναι παρά ο συνεχιστής της πολιτικής του τελευταίου, πολιτικής που διακόπηκε προσωρινά από το καθαρό γι γιου γεγονός του θανάτου του. Όμως ο Αντρέι Γκορμπάτσωφ ήταν ο επικρατής της πιο φοβερής φασιστικής μηχανισμός μέσα στο ίδιο το φασιστικό κράτος των λαών σοβιέτ. Ήταν αρχηγός της Κ.Γ.Β και είχε αποσώσει αυτό το τριημικό αξίωμα επί κυριαρχίας Μπρέζνιεφ και από τα χέρια του ίδιου του Μπρέζνιεφ. Σαν προστάτο των μελών του μπάτσο ο Γκορμπάτσωφ μέσα στο Π. Γ. και όταν ο Αντρέι Γκορμπάτσωφ ήταν Γραμματέας. Όσο για Γραμματέας του ΚΚΣΕ, δηλαδή

για πρώτη φορά Π. Γ. της Κ.Ε. ο Γκορμπάτσωφ εκλέχτηκε χωρίς στις προσπάθειες του πρώτου αρχιτεκτόνα της προμονασχικής πολιτικής της ΕΣΣΔ τον Γκορμπάτσωφ, τον εμπιστώσει καθ' Αρμένιστάμ και καθ' Αρμένιστάμ.

Όσο για τον άρνη αντιπάλου του Αντρέι Γκορμπάτσωφ, αυτός μπήκε στο Π. Γ. με πρωταξία του ίδιου του Γκορμπάτσωφ ενώ ήταν αυτός ήδη γραμματέας.

Είναι ανέκδοτος χαρακτηριστικό το γεγονός ότι και το Π. Γ. και η Κ.Ε. που εκλέχθηκε τον Γκορμπάτσωφ ήταν εκείνα τα ίδια που βγήκε και μέσα από την Μπρέζνιεφική επιλογή. Δεν είναι καν μια εσωτερική εκκλιση της αμείψης ή αιτία των δύο οργάνων στη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου έτσι ώστε στο τέλος αυτής της περιόδου να έχει αλλάξει ουσιαστικά η σύνθεση των δύο οργάνων. Σ' αυτή την περίπτωση θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί ότι είναι συνέπεια των μεταβατικών αλλαγών από τα πάνω και ότι ο Γκορμπάτσωφ ήταν ο εκρωσιστής αυτής της αλλαγής και τον νέον αλλαγμένους συστήματα.

Ας κάνουμε όμως την οριστική αξιολόγηση επίθεση ότι ο Αντρέι Γκορμπάτσωφ δεν ήταν γυναικείο τον μηχανισμό και της τάξης που τους αναλύσαμε αλλά κλειστό, απεργνωτικό, απομονωτικό «συστήματα» του κακού που επιδοθήσαν για δεκαετίες αποστρατιωτικοποίησης μόνο και μόνο για να πάρουν κάποια της εξουσίας και να αρχίσουν σταδιακά να εφαρμόζουν το κρυφό προοδευτικό τους πρόγραμμα. Ας κάνουμε προς στιγμή αυτή την άσκηση με τον μαρξισμό επίθεση μόνο και μόνο για να απεργνωστούμε και κενύσουμε που έχουν την πιο μεγάλη προσήλυση στη μεταρρύθμιση.

Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΕΣΗΣ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΕΝΑ ΒΑΣΙΚΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ

Ποια θα ήταν η πρώτη έκφραση μιας πραγματικής κίνησης για τη δημοκρατία στο εσωτερικό; Μια μείωση της καταπίεσης στο εσωτερικό. Αυτό στο επίπεδο των διακηρύξεων θα σήμαινε αναγνώριση της καταπίεσης που άσκηθηκε όλα αυτά τα χρόνια στο εσωτερικό και στην πράξη θα σήμαινε άρνηση των αντιθέσεων ανάμεσα στην νέα ρωσική ηγεσία και τους παλιούς εκρωσιστές της καταπίεσης μέσα σ' αυτές τις χώρες.

Κι όμως ο Γκορμπάτσωφ αρκίστηκε τον φασίστα Γιαροβλέσκ με το ίδιο ακριβώς πάθος που το έκανε ο Μπρέζνιεφ. Μόνο και μόνο βρήκε να πει η νέα ηγεσία για τον αποδεικνύει σ' όλη τη υψηλή και δοκιμασμένο θράνος του πολιτικού προλεταριάτου.

Όσο για το άλλο μεγάλο μνημείο της μπρέζνιεφικής εποχής, την Τεχνοκρατία, εκεί η παραστρόφα αντικατάστησε ένα φθαρμένο πράκτορα του Χοζ'ζανκ με ένα άλλο ελαφιαίο γινώστο αλλά εξίσου πράκτορα. Ο Γιαρόβλεσκ έχει διακριθεί σαν επικρατής των ανθρώπων του ρεβιζιονιστικού κόμματος της Τσε-

χοσλοβακίας που λήθησαν την επεμβάση του ρωσικού στρατού το '68 και που πολέμησαν αποσπασμένα την ανάδο στην εξουσία των που ανεξαρτητών απέναντι στην ΕΣΣΔ τμημάτων της Τσεχοσλοβακίας τάξης με επικρατής τον Ντσερβότσκ.

Μερικοί κι αν έμεναν τους πρώτους και καλύτερους οι φασιστικοί της Ασίας, βρισκόνταν σαν ισχυρό επιχείρημα για την αποδοχή της γνησιότητας της δημοκρατικοποίησης στο εσωτερικό, την πρόθεση της Ρωσίας να υπερβεί τις όσες τις περιφερειακές της επιδόσεις, επιβόλες η από τις αντίστοιχες ομάδες που είχαν διαπραξεί να καταταξεί ανόριστα της (Βιετνὰμ, Αγκόλα). Πιο πολύ φωνάζει σαν επιχείρημα το Αρμένιστάμ όπου εκεί ο Γκορμπάτσωφ φαίνεται πιο πολύ ότι κάνει τα λόγια πράξη.

Εξομολογεί πολλά άρθρα γι αυτό το ζήτημα και έχουν αποδοχή της απάτη στο Αρμένιστάμ. Τα λέει και με δύο λόγια. Αν ο Γκορμπάτσωφ σε αλληθια ήθελε να φύγει από το Αρμένιστάμ πρώτον θα αναγνώριζε καθαρά και στατικά σαν άσχημη την επίθεση και δεύτερον θα αποχωρήσει δίχως κανένα απολύτως πολιτικό όρο επιτρέποντας σ' αυτή τη χώρα να αποφασιστεί για το μέλλον της ο λαός της. Αν παρ' όλα αυτά κάποιο πιστεύει πως ο Γκορμπάτσωφ θέλει για ανθρωπιστικούς λόγους να προστατεύσει τους φιλοσοβιετικούς της Καμπότζ, ή ότι δεν θέλει να σηροκοπηθεί ο στρατός του στη διάρκεια της αποχώρησης, δεν έχει παρά να κάνει το ερώτημα: Πώς να διαπραγματευθεί με τους αφγανούς αντάρτες. Το χαρακτηριστικό και το κοινό του γκορμπάτσωφισμού είναι ότι δεν αναγνωρίζει ένα λαό, και δε τον αφγανικό, κίτρινο της χώρας του. Η όλη αποχώρηση των ρωσών από το Αρμένιστάμ, η όλη αποχώρηση των βιετνὰμ, από την Καμπότζη και τον Κοκίνο από την Αγκόλα έχει ένα κοινό στοιχείο. Την απομόνωση και τη διασπορά των αντίστοιχων δυνάμεων της αντίστασης και τον εξορισμό των απβόλων και των επιβόλων. Η όλη αποχώρηση στο εσωτερικό αντίστοιχη στην όλη δημοκρατία στο εσωτερικό. Δεν είναι τυχαίο που τώρα τελευταίο το αμαρταίο αρθρο στο Αρμένιστάμ, ένα έχει διασπαστεί η αντίσταση στην Καμπότζη.

Ας κλείσουμε εδώ με τον κατάλογο των εγκλημάτων του ίδιου του Γκορμπάτσωφ. Ήταν ο γινώσκωνς της 12.000 νεκρών του πραξικοπήματος της Ν. Υαμένης το 1985 (μετά την άσχημη του Γκορμπάτσωφ στην εξουσία) όπου ένας ρωσοδουλος αντέταξε σε μια νύχτα ένα ρωσοδουλο ηγεσία και τις χιλιάδες των νεκρών και τα εκατομμύρια των πατισμένων μέχρι θανάτου που προφέρει ο φασίστας πρωταξία όμωδός του Μερκίνοβ. Κι ας κάνουμε μια νέα μεταστροφή επίθεση ότι είναι δυνατό να συνεχίζεται και να δυναμώσει η καταπίεση στο εσωτερικό ένα μειώνεται στο εσωτερικό. Θα φωνάζουν οι αποστρατιωτικοί παρτιζάνες.

Μα τώρα στην ΕΣΣΔ μπορεί ένας άνθρωπος του λαού να κριτικάρει τον ΚΚΣΕ, να κριτικάρει τη διαφθορά, τη γραφειοκρατία αλλά και να μιλά πολλά για κακές μεθόδους της κοινωνικής και οικονομικής ζωής χωρίς στη γλώσσου να ιδιαιτεριάζει. Ιδιαίτερα οι αστοί φιλελευβέρτοι έχουν ποιά συγκινηθεί τελευταία από την γκορμπάτσωφική πρόταση για χωρισμό κράτος και κόμματος που σημαίνει γι' αυτούς αποβιβασμός του «κακού» δήθεν κομμουνιστικού κόμματος, πρόταση που έπαρε στην τελευταία πανερωσική συνέλευση του ΚΚΣΕ.

Ο ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» ΤΟΥ

Πολλά μπορεί πραγματικά αυτή τη στιγμή να κριτικάρει ένας άνθρωπος του λαού. Πολλά μπορεί να μη θέλει τον ίδιο τον Γκορμπάτσωφ και την νεοελεβόδη «παραστρόφα» του. Ξαφνικά όλοι γίνανε όμοιοι της «παραστρόφας» δηλαδή του Γκορμπάτσωφ και όμοιοι ούτως ή άλλως προς την όλη επισημιαία τάξη και την όλη τάξη της «δουλοκρατίας» του αρχιλοκαπότη.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ένας φασισμός χρησιμοποιεί τη μέθοδο της ελεγχόμενης δημοκρατίας. Κι οι φασισμοί στην περίοδο της αποκατάστασης στα μέσα του μαζορισμού, ιδιαίτερα όταν δεν έχει αποκατασταθεί στα μέσα του μαζορισμού η «δημοκρατία» σε μέθοδο εκκαθάρισης των αντιπάλων του.

Χρησιμοποιεί ακόμα αυτή τη μέθοδο και παλιός φασισμός όταν θέλει να αναβιώσει το πρόσωπο του. Ο ίδιος ο χιλιετικός φασισμός χρησιμοποιεί στο έπακρο και επιτυχημένα στην εξουσία είναι γνωστό ιδιαίτερα και αποφοβό το παλιό τροπάρι του φασισμού εναντίον στη διαφθορά του κρατικού μηχανισμού.

Με αυτή την επιλεκτική εφαρμογή της «δημοκρατίας» ο Γκορμπάτσωφ έχει εξορμηθεί μια σειρά κομματικών γραμματέων των πολιτικών εκτός από τη ρωσική σοβιετική δημοκρατία. Με τη σημαία της πάλης εναντίον στη διαφθορά και εισαγωγής και σίχνα τροκιστών κόμματα καταγγέλλουν εναντίον σ' αυτούς τους ηγέτες εξορμηθήκαν παντοχόρως γραμμάτες και οι αστοί του Ουζμπεκιστάμ, του Καζακστάν, της Αρμενίας, του Αζερμπαϊτζάν προφανώς για να τοσκιάει ταυτόχρονα τις αντίστοιχες τάξεις εθνικής αυτονομίας.

Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση της Αρμενίας. Στην αρχή ο Γκορμπάτσωφ ενόχλησε το εθνικό κίνημα του Καρματζ (μια να υπονομιέσει τον Γραμματέα και μεγάλο αντιπάλου του Ντσερβότσκ).

Όταν αυτό το πέτυχε στράφηκε με αποστρατιωτικοί εναντίον στο όνομα αρμένικο κίνημα, εφαρμόσθη βία τους, έστειλε μεγάλες στρατιωτικές δυνάμεις και το οδηγούσε τουλάχιστον σε προσωρινή διάλυση.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι δεν υπάρχει κανένα κίνημα καταγγέλλουν στην εξουσία τόσο για διαφθορά μέσα στη Ρωσία ενώ και οι άλλες ξέρουν ότι δεν υπάρχει κανένα ρωσική κοινωνικοοικονομική διαφορά σε επίπεδο κυριαρχίας τάξης και των συλλήθην της ανώμας στις διαφορετικές εθνότητες που αποστρατιωτικό την ΕΣΣΔ.

Ο Γκορμπάτσωφ άλλωστε δεν κάλεσε ποτέ το λαό και τον λαό να ξεκινήσει ένα κίνημα συγκοινωνικών καταγγέλλουν εναντίον στους «παλιούς» κάθε διαφθορά. Αντίθετα μάλιστα σε λόγο του στις 13 του Φεβρουάριου του 87 στην δημοσιογράφο, τους κάλεσε να δείξουν συγκράτηση στο να καταγγέλλουν τα περιθώρια σκανδαλώδη παραθέματα ταυτόχρονα και το όνομα τους (Αναπόκριση της Monde Η Μάρτη 87). Ακόμα λιγότερο ο Γκορμπάτσωφ δεν έβαζε ποτέ ζήτημα κατάργησης των προνομίων της ανώτατης κομματικής ηγεσίας, δηλαδή κατάργησης της τάξης του. Αυτό θα ήταν βέβαια ένα επαναστατικό κίνημα.

Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος με τον οποίο ο γνωστός Γκιελσντ καταβρήθηκε από τον Π. Γ. του ΚΚΣΕ. Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ποιο κόμμα της αρχουσας τάξης εκπροσωπεί σ' αυτή την περίπτωση ο Γκιελσντ. Το σίγουρο είναι ότι καθαριστηκε μετά το λόγο του στην Κ.Ε. της 21 του Οκτωβρίου του 87, που καταφερόταν εναντίον στα προνόμια της ανώτατης γραφειοκρατίας και ζητούσε την άμεση αποχώρηση των στρατιωτών από το Αρμένιστάμ.

Παρόμοιους με ένα απόσπασμα του λόγου του που κυκλοφόρησε σε ανεπίσημο κανάλι στη Μόσχα και δημοσιεύτηκε στην Εφημ. Monde στις 22 1988. Ο Γκιελσντ είχε διαχωστεί μόνο εκείνο το κομμάτι του δημοσιογράφου από το οποίο αυτές καταφερόταν ονομαστικά εναντίον στη γλώσσα του Γκορμπάτσωφ. Είτε ανάμεσα σ' άλλα: «Μια νέα δουλιά να ληρνήσει» «αν ο γκορμπάτσωφ είναι για να σταθεί στα πόδια της πολιτικής του ζωής, στη χώρα είναι αποστρατιωτικοί να καταργηθούν οι ελαφίσματα και κάθε είδος ελαφίσματα που διαθέτουν δίχως κανένα πρόβλημα σε να μείνουν στο σπίτι τους και να μην μπορούν να περπατήσουν».

Είναι φανερό ότι ο Γκιελσντ το παράκανε με την παραστρόφα και από σίμαχος έγινε αντιπάλος του Γκορμπάτσωφ. Δεν είναι τυχαίο που έτσι βρήκε αντιμετώπιση μαζί του και στο τέλος του μεγάλου έρωτά του τελευταίου που αναμείβεται χωρισμός του κόμματος από το κράτος. Εδώ αποκαλύπτεται περισσότερο ο κλασικός χαρακτήρας των μεταρρυθμίσεων του.

Ο Γκορμπάτσωφ με αυτόν το χωρισμό θα συγκαντρώσει τους ταί αλλά τις εξουσίες.

Είναι φανερό ότι ο Γκιελσντ το παράκανε με την παραστρόφα και από σίμαχος έγινε αντιπάλος του Γκορμπάτσωφ. Δεν είναι τυχαίο που έτσι βρήκε αντιμετώπιση μαζί του και στο τέλος του μεγάλου έρωτά του τελευταίου που αναμείβεται χωρισμός του κόμματος από το κράτος. Εδώ αποκαλύπτεται περισσότερο ο κλασικός χαρακτήρας των μεταρρυθμίσεων του.

Ο Γκορμπάτσωφ με αυτόν το χωρισμό θα συγκαντρώσει τους ταί αλλά τις εξουσίες.

Ο Γκορμπάτσωφ με αυτόν το χωρισμό θα συγκαντρώσει τους ταί αλλά τις εξουσίες.

Ο ΜΟΝΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦ ΠΡΩΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΕΣΤΡΟΪΚΑ

Συγκεκριμένα η πανρωσική περσοσκόπη πήρε την παρκαία απόφαση. Από δε και μετά ο πρώτος κομματικός Γραμματέας κάθε ομόσπονδης Δημοκρατίας θα εκλέγεται από ένα σώμα αντιπροσώπων και πρόεδρος των ανώτατων Σοβιέτ της Δημοκρατίας. Ο Γκορμπάτσωφ τόνισε ότι αυτό ο κανόνας θα μπορούσε να εφαρμόζεται και σ' αυτόν τον ίδιο που έτσι θα συγχωνεύει στο πρόσωπό του τη λειτουργία του Π. Γ. του κόμματος με αυτή του αρχηγού του κράτος που θα είναι επιβόλος για τη διατήρηση και εξωτερική πολιτική της χώρας, θα οριστεί τον προέδρου του και θα εκαρρωσθεί τη χώρα στο εξωτερικό.

Αυτή την συγκέντρωση εξουσίας η Γκορμπάτσωφ με θράσος όμο Παπανδρόπου την ονομάζει διαχωρισμό λέγοντας πως τώρα ο πρώτος κομματικός γραμματέας θα μπει να εκρίσει από το Σοβιέτ που έτσι και οι αποστρατιωτικοί ρωσοί μπορεί να γίνει ηγεσία του κράτος. Προκειται για την γελοιοποίηση της λεγόμενης συνθήματος «όλη η εξουσία στο Σοβιέτ».

Το ζήτημα είναι το ερώτημα, ότι ο Γκορμπάτσωφ δηλαδή η ηγετική ομάδα που αυτός εκρωσιστεί δεν μπορεί να εξασφαλίσει την μονοκρατορία της μέσα στο κόμμα στηριγμένη στην σημερινή συστρατευτική δύναμη. Είτε σε ένα βαθμό το παρακαμπί κατασκευάζοντας ένα νέο όργανο που λέγεται Συνεδριό των αντιπροσώπων και το οποίο είναι έτσι υπολογισμένο στη δομή του ώστε οι απάδοι του γκορμπάτσωφισμού να έχουν εκεί την καθαρή πλειοψηφία. Είτε αυτός και η κλίμα του θα μπορούν αυτόματα να ελεγχουν όλους τους πρώτους κομματικούς γραμματέες και όλα τα κυβερνητικά όργανα σε όλες τις Δημοκρατίες, δηλαδή να κυριαρχήσουν με την πιο σύντομη και ανεξόδη μέθοδο.

Εκκωλύει ότι ο Γκορμπάτσωφ δεν μπορεί να ασκήσει απόλυτη καταστολή σ' αυτά τα τμήματα της φιλελεύθερης αστικής τάξης για να μην αποδοθεί εκείνα που έχει ήδη αποστρατιωτικοί και που τα έχει ανάγκη για να πετύχει τους εσωτερικούς στόχους του αλλά που πολύ για να πετύχει την ταλάντευση της δικτικής κοινής γνώμη.

Η ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Σ' αυτή της την πορεία προς την απόλυτη εξουσία η κλίμα Γκορμπάτσωφ δεν διστάζει να χρησιμοποιήσει και ένα τμήμα της αστικής τάξης που απο στρατηγική αποψη δεν της ανηχεί. Μιλώμε για τη φιλελεύθερη παληοί τύπου και ανώτατα αντικομμουνιστική αστική τάξη που ήταν αντίθετη στην μπρέζνιεφική μορφή κυριαρχίας της αρχουσας τάξης. Τέτοιο είναι ένα τμήμα της διακόνησης που έχει το μάτι της στραμμένο στη Δύση και εφαρμόζεται αστική δημοκρα-

τία στη Ρωσία. Τοπικός εκπρόσωπος αυτού του ρεύματος είναι ο Ζαχόρνοφ.

Πιστεύουμε ότι ο εξορισμένος αντισοβιετισμός της γκορμπάτσωφικής κλίμακας δεν έρχεται μόνο να εκκρωσιστεί τη σοβιετική μανία και την εκδίκηση της αστικής τάξης της Ρωσίας, αλλά και ενός εναντίον στην δικτατορία του προλεταριάτου και το μεγάλο ηγέτη της, αλλά και να διαμορφώσει το πιο πλάσι μέγιστο με την αστική ιδιότητα τη φιλελεύθερη αστική τάξη που μέχρι τα τώρα εναντιωνόταν στο σοσιαλφασισμό.

Είτε κληθείται να γενοδός της διαφορετικής πάσης της κλίμακας Γκορμπάτσωφ σπάνεται σε κείνα τα τμήματα της φιλελεύθερης αστικής τάξης που διαμορφώσαν το αίτημα του πολιτικού πλουραλισμού, δηλαδή της κατάργησης των υπεράκτο ηγεμονικών ρόλων του σοσιαλφασιστικού ΚΚΣΕ στην πολιτική, κοινωνική και οικονομική σφαίρα.

Αυτά τα τμήματα που αρχίζουν να κάνουν όπλα - δόξα την εφάνιση τους με τη μορφή ενός πολιτικού κόμματος που ιδρύθηκε τελευταία και ονομάζεται «Δημοκρατική Ένωσις», ο Γκορμπάτσωφ και η «Κ.Γ.Β.» του το ζήτησαν οι συστημικοί στην επιχείρηση τις διαδηλώσεις τους, ή διαλέγει τις συγκυρίες τους και συλλεγμένα για ένα ορισμένο χρόνο τα μέλη τους. Για τα δε περιόδια τους όπως από που εκκωλύεται με τον τίτλο «Περεστρόικα» και έχει διαφάνη ένα παλιό τμήμα των ηγετάρων του σοσιαλφασισμού του Γκερζοκόβιντ, επιβάλλεται τους πιο βρομερούς χαρακτηρισμούς εναντίον ταύτοχρονα τροσκιστές τους συντάχτες τους.

Αντίθετα είναι ηλιόλογοτος ο ουρανός για τις «άτιμες» οργανώσεις υπεράσπισης της περεστρόικας και τα διάφορα «κλάμα» φέρ της δημοκρατικοποίησης που επιτρέπουν παντού κάτω από την καθοδήγηση του Γκορμπάτσωφ και που τελευταία αποφάσισαν να σηματοποιήσουν ένα «κακό μέγιστο» που να περιλαμβάνει και μέλη του κόμματος και εξοκομμουνιστές για να υπερβούν την περεστρόικα. Αυτοί δεν έχουν κανένα πρόβλημα με τις συγκέντρώσεις τους και τις διαδηλώσεις τους.

Ήταν χαρακτηριστικός ο εντελώς διαφορετικός τρόπος με τον οποίο η αστυνομία αντιμετώπισε δύο συγκέντρώσεις μιας της «Δημοκρατικής Ένωσις» και μιας των «άτιμων κλάμα» που γίναν την ίδια ώρα και σχεδόν από το ίδιο μέρος στη Μόσχα στις 11.6.88 (Liberation 14.6.).

Εκκωλύει ότι ο Γκορμπάτσωφ δεν μπορεί να ασκήσει απόλυτη καταστολή σ' αυτά τα τμήματα της φιλελεύθερης αστικής τάξης για να μην αποδοθεί εκείνα που έχει ήδη αποστρατιωτικοί και που τα έχει ανάγκη για να πετύχει τους εσωτερικούς στόχους του αλλά που πολύ για να πετύχει την ταλάντευση της δικτικής κοινής γνώμη.

Αυτή είναι και η βαθύτερη αδυναμία αλλά και ο κίνδυνος που διατρέχει ο ίδιος ο γκορμπάτσωφισμός. Ο καλός ορισμός Καγκελίπης στηρίζεται σήμερα στο γεγονός ότι ο ρωσικός λαός και οι άλλοι λαοί της ΕΣΣΔ δεν έχουν συγκροτημένη πολιτική ηγεσία όχι μόνο για να διεξάγουν την προλεταριακή επανάσταση αλλά ούτε καν για τις ανάγκες του αντιφασιστικού αγώνα. Ξέρει επίσης καλά ότι με την σκοτεινή του αυτοδημοκρατικής προπαγάνδα σ' ένα βαθμό αφηνιάζει, ακινητοποιεί και διασπασεί αυτή την αντιστάση. Όμως ανοιχτώντας έστω και για λίγο, έστω και με όρους και με χιλιάδες προφιλάδες, το καπάκι της καταπίεσης και του φασισμού, πάντα υπάρχει ο κίνδυνος της βίαιης παραδότησης των καλυμμένων θέσεων. Αυτό το αποδίδει περιττανα η πελώρια σε μαζικότητα εξέγερση των άρμενων, αλλά και οι 6 νεκροί και 1.000 τραυματίες αστυνομικοί που οι ίδιες οι επίσημες αρχές αναγνώρι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

